

Villa Kareol in Hilversum

In de schaduw van de voormalige Nederlandse Seintoestellenfabriek (NSF) staat een rijtje huizen. Die met het huisnummer 64. Boven het raam een intrigerende gevelsteen met in verguld hoog-reliëf: KAREOL. Dus de bewoners om opheldering gevraagd. Die vermoedden dat het iets met een Mozartopera te maken had of zo. De werkelijkheid is spannender. Kareol is de naam van de burcht van Tristan in het Franse Bretagne. Dat vonden de bewoners leuk om te horen. "Van wie kocht u het huis in 1972?"

Mevrouw weet het zich met moeite te herinneren dat het iets als Uleman of Ulles was. Uw scribent bevroedde het antwoord al. En we kwamen eruit. In het huis woonde ooit de *kleinzoon* van de wereldberoemde Wagnerzanger en fenomenale Tristanvertolker Jac. Urlus (1867-1935). Deze heldentenor vierde triomfen in alle belangrijke Europese operacentra, inclusief New York en Boston alsmede in het Wagnermekka: Bayreuth. Echter, hij begon zijn loopbaan als machinebankwerker bij de DEMKA in Utrecht. Zijn kleinzoon oefende dat ambacht ook uit en werkte bij de toenmalige NSF in Hilversum, op pakweg 200 m van dit huis.

De woning met de intrigerende gevelsteen

Detail van de gevelsteen: KAREOL

Kareol II

Urlus bracht het tot grote welstand en liet in Hilversum aan de Utrechtseweg een kapitale villa bouwen die hij tooide met de naam Kareol.

Het kadaster vermeldt naast de villa een garage, tennisbaan, kennel, paardenstal en een kleine concertzaal. Vervolgens trok Urlus naar Noordwijk waar hij een kapitale villa aankocht en die eveneens omdoopte in Kareol. Zijn praalgraf, een heus mausoleum, is ook in die badplaats te vinden.

Het is de gevelsteen van die Hilversumse villa die uit de sloop werd gered en een plaats vond in de gevel van 's kleinzoons woning. De villa aan de Utrechtseweg in Hilversum moest wijken voor de aanleg van de rondweg.

"Ach, my home is my castle" grijnst de huidige heer des huizes van het woninkje aan de Larenseweg!

Villa Kareol in Hilversum

Lezenswaardig en een pracht tijdsbeeld gevend is het boek Jac Urlus Mijn Loopbaan*. Het is in zekere zin nog actueel omdat Urlus gedetailleerd de onderhandelingen met concertdirecties beschrijft en inzicht geeft in de honoraria die hij wist te bedingen en die hem tot grote welstand brachten. Ook zijn observaties van een aantal dirigenten (Muck, Toscanini, Siegfried Wagner) zijn zeer persoonlijk, evenals zijn beschrijving van het leven van alledag voor een globetrotterende zanger, in een tijd dat er nog geen vliegvluchten waren. Niet onbelangrijk: Jac Urlus is nog op menige cd en lp te beluisteren.

*Tjako Fennema
september 2015*